

העקשן

הודו

חי פעם סוחר עשיר אחד, עקשן ועצלן גדול. והייתה לו אישה, עקשנית ועצלנית כמוהו.

פעם הם ישבו בבית כשרוח חזקה נשבה מהרחוב ופתחה את דלת ביתם.

"לכי ותסגרי את הדלת" אמר הסוחר. "סגור אותה בעצמך" ענתה האישה. "את יושבת יותר קרוב לדלת. סגרי אותה!"

"אני אתמול פיצחתי אגוזים כל היום.

התעייפתי מאוד. ואתה בינתיים ישנת, לא עשית דבר. תעשה עכשיו משהו - קום וסגור את הדלת."

"ואני התעוררתי הבוקר לפניך. את ישנת יותר ואת צריכה לסגור את הדלת."

כך הם התווכחו במשך כל היום, ועד מאוחר בערב לא סגרו את הדלת. ולפני ששכבו לישון הבעל הציע: "מי שידבר ראשון, זה יסגור את הדלת."

"מסכימה" אמרה האישה.

בלילה דרך הדלת הפתוחה ניכנס לבית כלב רעב וחסר בית. הוא התחיל

לשוטט בחדרים, מצא במטבח

תרנגולת צלויה ואכל אותה עד העצם
האחרונה. אחר כך מצא גם קנקן עם

חמאת קוקוס וליקקה את כולה. הוא
ראה גם קערה עם אורז מבושל ואכל
אותו, ובסוף הגיע גם ללחמניות חיטה
וגם אותן גמר.
אחרי ששבע, הלך לו הכלב הלאה.

בבוקר בני הזוג התעוררו, התלבשו
והתיישבו לשולחן. האישה רצתה
לקרוא למשרת שלהם כדי שיגיש להם
את ארוחת הבוקר, אבל נזכרה בריב
של יום האתמול ובסיכום: מי יידבר
ראשון, יסגור את הדלת.
בלי להוציא הגה היא הלכה להביא את
העוף הצלוי, אך מזה לא נותרה אף
עצם. אז חיפשה את קנקן החמאה,
אבל גם הוא היה ריק, ובקערה לא
נותר אפילו גרגיר של אורז. היא
חיפשה גם את הלחמניות, אבל לא
מצאה מהם כל פירור.
האישה הסתובבה בכל הבית ולא

ידעה מה לעשות. אי-אפשר היה לספר לבעלה על הצרה, וגם לשלוח את המשרת לשוק לא יכולה. הרי מי שידבר ראשון, יאלץ לסגור את הדלת. והבעל יושב, דופק באגרופ על השולחן ומחכה לארוחת הבוקר.

חשבה האישה, חשבה, ובסוף החליטה ללכת בעצמה לשוק. היא התלבשה ויצאה מהבית בלי לומר מילה.

בעל הבית נשאר לבדו, הסתכל על הדלת הפתוחה וכל הזמן חשב מה לעשות כדי שאשתו תדבר ראשונה. ספר שכן עבר ליד ביתם. הוא ראה

דלת פתוחה, ניכנס הביתה, בירך יפה את בעל הבית, ואיחל לו שנות חיים ארוכות ומאושרות. אך בעל הבית שתק ולא החזיר ברכה אפילו במילה אחת.

"אולי העלבתי אתך, בעל הבית?"
נבהל הספר.

הסוחר המשיך לשבת בלי להוציא הגה.

הספר התחיל לכעוס.

"מדוע אדוני לא רוצה לדבר אלי? אולי אני לא מכובד מספיק בעיניך?"
בעל הבית שתק כמו קודם.

"אז טוב!" החליט הספר "תכף תתחיל

לדבר אלי!"

הוא הוציא מספריים מהתיק שלו וגזר את כל השערות שבמחצית ראשו של הסוחר. אחר כך גילח חצי מהזקן שלו, וחתך חצי מהשפם. הסוחר ישב ורק מצמץ בעיניו, אבל לא אמר אף מילה.

ואז הספר הוציא מהתנור חופן עפר ומרח אותו לסוחר על פניו. אך גם אז בעל הבית ישב בלי לפתוח את פיו.

"זה כאילו איזה כישוף נפל על האדם הזה" חשב בפחד גדול הספר והוא

ברח מהר מהבית של הסוחר.

כעבור זמן קצר חזרה האישה.

כשראתה את בעלה בלי מחצית

שערות לראשו, חצי הזקן, השפם מצד

אחד בלבד ועם פניו מרוחים בעפר,

היא הניפה את ידיה וקראה בבהלה:

"ראם! ראם! מה קרה לך!?"

"אהא!" בשמחה קרא העצלן העיקש

"את דיברת ראשונה. אז עליך לסגור

עכשיו את הדלת!"

